

РЕШЕНИЕ

№ 36458

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова
София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6495** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. В. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица],
ет. 2, ап. 3, срещу Решение № 1525/23.04.2025г. по НАХД № 20231110214477 по описа за 2023
година на Софийски районен съд, 18-ти състав, с което е потвърден електронен фиш ЕФ серия
К, № 6507356/10.08.2021г., на СДВР, с който на В. П. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на
основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП е наложено административно
наказание глоба в размер на 600 лева.

В касационната жалба се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в
нарушение на материалния закон, съществено нарушения на съдопроизводствените правила и
необоснованост. Аргументира се, че неправилно е ангажирана административнонаказателната
отговорност на лицето, от което следва, че решението на въззивния съд е незаконосъобразно и
следва да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща
представител за участие в открито съдебно заседание. Представя писмени бележки, чрез юрк. М.,
в които изразява становище, че оспореният съдебен акт е правилен, постановен в съответствие с
материалния закон и съдопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско

възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Яни Костов, счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 10.08.2021г. в 14:15 часа в [населено място] по Околовръстен път до № 467 с посока на движение от бул. Б. шосе към бул. Ц. шосе лек автомобил „А. А4” с ДК [рег.номер на МПС] се движел със скорост от 130 км/ч при ограничение на скоростта от 90 км/ч. за извън населено място. С ЕФ серия К, № 6507356, на СДВР, с който на В. П. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лева, като е взето предвид, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К № 3104608.

С оспореното решение СРС е потвърдил ЕФ. Първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора - нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в условията на повторност. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро АПК.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Към сочената дата на извършване на нарушението – 10.08.2021г. разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на

касатора. Разпоредбата не предвижда като задължителен реквизит на ЕФ посочване на датата, на която е съставен/издаден. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според т. 65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Обжалваният ЕФ серия К, № 6507356 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. – уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип, преминал периодична проверка, правилно позициониран от служител, завършил успешно курс на обучение за работа с техническото средство.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, технически изправна на посочената дата, като при ограничение на скоростта за извън населено място от 90 км./ч. автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 130 км./ч., с което е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съгласно относимата разпоредба на чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП който превиши разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 31 до 40 км./ч. – с глоба 300 лева.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че с решението не са посочени ясни и конкретни данни във връзка с това, че нарушението е направено в условията на повторност. За да бъде извършено повторно едно нарушение е необходимо нарушението да е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. ЕФ К № 3104608 на ОДМВР В. Т. е бил връчен на нарушителя на 05.03.2021г. и не е обжалван и респективно е влязъл в сила на 20.03.2021г. Процесното нарушение е извършено на 10.08.2021г. тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К № 3104608.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а касаторът. Видно от представената декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от собственика на процесния лек автомобил, на 10.08.2021г. автомобилът е предоставен за ползване на касатора В. П. и на датата на извършване на нарушението автомобилът е бил управляван от него.

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на електронния фиш не са изтекли давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, нито абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е изтекла към настоящия момент. Наложено е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронният фиш, е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 130 лева за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1525/23.04.2025г. по НАХД № 20231110214477 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, 18-ти състав.

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 /сто и тридесет/ лева за направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: